

La isla de Amrum

Títol original: *Amrum* **Direcció:** Fatih Akin **Guió:** Fatih Akin, Hark Bohm **País:** Alemanya
Durada: 93 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Jasper Billerbeck, Diane Kruger, Kian Köppke, Laura Tonke... **Música:** Hainbach **Fotografia:** Karl Walter Lindenlaub
Distribuïdora: A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 30/04/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en alemany, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Illa d'Amrum, primavera del 1945. En els últims dies del règim nazi, en Nanning, un nen de 12 anys, ajuda la seva família treballant al camp. Mentre espera la tornada del seu pare, aprèn a conviure en un entorn marcat per l'escassetat i el silenci. Després de la fi de la guerra, les tensions i els conflictes a l'illa obliguen el jove Nanning a créixer massa ràpid. Basada en la infància del director, guionista i actor Hark Bohm. (A Contracorriente Films)

CRÍTICA

16/05/2025 - CANES 2025: La novetat de Fatih Akin és un captivador relat de pas a l'adulthood entrellaçat amb el final del règim nazi, a través dels ulls d'un nen que arriba a l'adolescència

En la seva estrena mundial a la secció Cannes Première del Festival de Canes d'aquest any, *Amrum* marca un sòlid capítol en la filmografia del guanyador de l'Ós d'Or el 2004, **Fatih Akin**. En aquesta ocasió, el director nascut a Hamburg coescriu i dirigeix un drama iniciàtic profundament personal i amb ressonàncies històriques. Escrita en col·laboració amb el veterà guionista **Hark Bohm** i basada en les experiències d'infància del mateix Bohm, la pel·lícula es desenvolupa a l'illa alemanya d'Amrum durant les turbulentes darreres setmanes de la Segona Guerra Mundial.

A la solitària illa fuetjada pel vent, el Nanning (un magnètic **Jasper Billerbeck**), de 12 anys, es mou per la bellesa agresta del seu entorn amb una determinació molt superior a la que correspondria a la seva edat. Caça foques en aigües tempestuoses, pesca a la llum de la lluna i treballa la terra per ajudar la seva mare, Hille (**Laura Tonke**), a alimentar la família mentre la guerra s'ensorra al seu voltant. Tot i l'austeritat, la vida a l'illa conserva un aire d'innocència, fins i tot d'esplendor. No obstant això, a mesura que s'acosta la victòria aliada, els nostres protagonistes intueixen que les coses mai no tornaran a ser com abans.

Billerbeck, en el seu primer paper important, és una autèntica revelació, aportant al Nanning la barreja perfecta d'honestedat, obstinació i vitalitat, captant la gamma emocional sense filtres d'un noi relegat a un món marcat per la supervivència, l'ambigüitat moral i la traïció. Tonke està igual de convincent, oferint un retrat matisat d'una mare que s'enfronta a la pèrdua i la desesperació. El repartiment secundari afegeix profunditat i complexitat: per exemple, **Lars Jessen**, en un paper menor però essencial, resulta esgarrifós com l'avi Arjan (un nazi lleial fins al final), símbol de la persistència de la ideologia molt després de la derrota.

La fotografia de **Karl Walter Lindenlaub** s'inclina cap a tons freds, predominantment blaus, que reflecteixen la temperatura emocional de la història. De vegades clar i serè, d'altres amenaçador i ennuvolat, el cel es converteix en un subtil indicador de la tensió i l'aïllament de l'illa. La càmera s'atura a platges desolades i camps erms, creant una atmosfera de bellesa dominada per l'horror. Aquesta puresa, més descarnada que sentimental, és probablement un dels èxits més sorprenents de la pel·lícula.

Akin i Bohm construeixen un escenari ple de tensió dramàtica: el col·lapse de l'Alemanya nazi, la promesa incerta de llibertat de la postguerra i les dificultats que passa un nen que es veu obligat a créixer entre les dues coses. Dins aquest microcosmos, *Amrum* no només explora la pèrdua de la innocència, sinó també la redefinició de la moralitat en temps de col·lapse. Es tracta d'una història de supervivència, que aborda la dificultat d'enfrontar-se a veritats incòmodes i de créixer envoltat de silenci i complicitat.

Altres contribucions tècniques eleven la narració sense sobrecarregar-la. El disseny de producció de **Seth Turner** és sobri però envoltant, mentre que el treball de so de **Joern Martens** realça subtilment les textures de la vida a l'illa. La delicada banda sonora instrumental de **Stefan "Hainbach" Götsch** mai no resulta intrusiva; no romantitza els problemes, sinó que sempre es manté en sintonia amb la crua sensibilitat de la pel·lícula.

En conjunt, la pel·lícula d'Akin és un relat sincer i visualment captivador. Pot ser que no ofereixi respostes fàcils, però tampoc no les necessita. La seva força està en la seva honestedat, la seva mirada indestructible i la forma poètica en què capta el fràgil espai entre la joventut i la ideologia, la natura i la violència, la memòria i la història.

Davide Abbatescianni – cineuropa.org